

[Ministeren for offentlige arbejder.]

arbejder, der er gennemført i Danmark, men også dem, der kommer, og de vej-arbejder, der skal gennemføres i Tyskland — ligger uden for denne aftale, og at det altså kun er med hensyn til de penge, der investeres i selve færgehavnen og broen fra de danske og tyske baners side, at der er tale om at dele i det forhold, der er oprettet en aftale om.

Jeg vil også gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, pege på noget, som Gedserudvalget i hvert fald har fået forkert i halsen, idet nemlig Gedserudvalgets pjece går ud fra, at når der skal sejle to tyske færger og én dansk, vil tyskerne tage langt den største fortjeneste hjem. Sådan er det ikke. Forholdet er, at man deler lige over. Enten der sejles med danske eller tyske færger, deler man lige over, og det er kun med hensyn til særtaksten, altså den overtakst, om jeg så må sige, der ligger ud over den normale takst, det, som man skal tage ekstra, vi deler i forholdet 2 : 1, medens man ellers deler lige over. Uanset at det er to tyske og én dansk færge, der sejler, bevares den delingsform, vi nu har ved Gedser-Grossenbrode.

Hvad angår vanskelighederne for byen Gedser, som også er fremdraget af de fleste af de ærede ordførere, vil jeg sige, at det er klart, at det ikke kan være anderledes. Når vi står i den situation, at vi må gå til et andet sted for at få den mest fordelagtige rute, må det gå ud over Gedser, og det har jeg erkendt over for de repræsentanter for Gedser kommune, der har været i forbindelse med mig, ikke alene på nuværende tidspunkt, men allerede for år tilbage, da de var klar over den udvikling, vi gik i møde, med hensyn til at gennemføre fugleflugtslinjen på et eller andet tidspunkt. Vi bevarer ruten Gedser-Warnemünde, og jeg vil gerne her give tilsagn om, at vi skal gøre, hvad der er muligt fra statsbanernes og trafikministeriets side for at få så meget som muligt at bestille på denne overfart.

Det er klart, at vi ikke kan have anden interesse. Når vi har forbindelsen mellem Gedser og Warnemünde, vil vi naturligvis gerne have så meget som muligt at bestille dér. Det samme har jeg sagt over for repræsentanterne fra Gedser, men spørgsmålet om et virkeligt opsving for denne rute ligger

jo på et andet plan end i trafikministeriet; det er jo, når alt kommer til alt, et spørgsmål, der hører ind under det storpolitiske område. Det afhænger af, om afspændingen mellem øst og vest kan komme ind i det rigtige leje i den fremtid, vi går i møde. Kommer denne afspænding virkelig i stand, tvivler i hvert fald hverken statsbanernes ledelse eller jeg om, at der vil blive en meget større trafik mellem Gedser og Warnemünde, end der er i øjeblikket.

Så kan man hævde, at det kan de ikke klare sig med i Gedser. Dertil vil jeg gerne sige, at vi har fra statsbanernes side gennem flere år over for de tjenestemænd, der skulle derved, peget på, at de skulle helst ikke bosætte sig dér, fordi det måtte forudses, at der kom det tidspunkt, da vi skulle flytte noget fra Gedser. Det har mange taget til følge; derfor har der ikke været den udvikling i Gedser, der ellers måtte forventes, hvis man byggede på den forudsætning, at ruten Gedser-Grossenbrode skulle bevares. Endvidere har vi sagt til repræsentanterne for Gedser, at man må jo som andre steder prøve på, om man kan trække andre virksomheder til byen, og vi vil selvfølgelig i den udstrækning, det er muligt, fra statsbanernes side give en hjælpende hånd, hvis der på et eller andet område er en mulighed derfor. Vi forstår altså fuldt ud den situation, byen er i, men der er faktisk ikke noget at gøre, når tingene ligger, som de gør.

Må jeg så sige i øvrigt med hensyn til alle de forskellige ting, der har været fremført fra Gedserudvalgets side, at der er ikke ret meget hold i noget af det. Spørgsmålet om færgelejet har man fulkommen misforstået. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at skal vi bevare Gedser-Grossenbroderuten, skal statsbanerne, hvis man ikke vil lade ruten bryde sammen, ofre 55-60 mill. kr., og jeg synes, man hurtigt må kunne regne ud, at når man står over for dette, kan der ikke være meget at betænke sig på, men at vi må gå til den anden løsning med alle de mange fordele, som jeg ikke skal fremhæve her; de, som står i lovforslagets bemærkninger og har været nævnt fra denne talerstol.

Må jeg til slut sige til det ærede medlem hr. Brodthagen, at jeg ved ikke af, at der er større fart på arbejdet med Guldborgsundbroen end på andet arbejde. Jeg synes, han